

ADVOKAT
Hadžić Zahid
Ul. Matračijin br. 6 VISOKO
Tel.: 032/731-550

OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Na broj : 41 O P 005615 06 P

Tužitelj : 1. BAJIĆ ĐORĐE sin Milana
 Zastupan po pun.ZAHID HADŽIĆ,advokat iz Visokog

Tuženi : OPĆINA VISOKO , zastupana po OP Visoko

Radi : naknade štete

26-11-2010
V.S.188.355,50 KM

Ž ALBA PRVOTUŽITELJA
 na presudu od 04.10.2010.g.

zbog:

- povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešne primjene materijalnog prava
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- troškova postupka

Predlažem da se žalba sa spisom proslijedi Kantonalnom sudu u Zenici , ista uvaži, prвostepena presuda prcinači i udovolji tužbenom zahtjevu prvotužitelja Bjić Đorđe u cijelosti uz naknadu troškova postupka i u dijelu kojem su tužitelji odbijeni sa tužbenim zahtjevom ustavu 2.presude za naknadu štete na parceli k.č.1099 u k.o.Radovlje, ili presuda u odnosu na prvotužitelja i u odnosu na stav 2.presude i stav 5. odluke o troškovima, postupka ukine i predmet vrati na ponovni postupak .

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom Presudom u stavu 1., odbijen je tužbeni zahtjev prvotužitelja u cijelosti kao i zahtjev za naknadu troškova postupka, za isplatu.

Istom presudom sud je odbio tužitelja i za štetu nakandu štete na parceli k.č.1099 u k.o.Radovlje.

Istom presudom tužitelj je zajedno sa ostalim tužiteljima, obavezna da isplati troškove postupka.

Prvostepeni sud tužbeni zahtjev odbija samo iz jednog razloga jer je zastario, primejnom odredba čl.376.stav 2.Zakona o obligacionim odnosima.

1.Žalitelj mora ukazati na neprihvatljiv stav suda u pogledu rješevanja njegovog tužbenog zahtjeva, odlučujući o zahtjevu samo na temelju jednog materijalno-pravnog prigovora, bez sagledavalja kompleksnosti cijelokupnog predmeta, čime je tužitelju povrijeđeno temeljno pravo na pravično sudčenje iz čl.6.Evropske konvencije, čl.1.Protokola 1.Uz Evropsku konvenciju , kao i čl.8.Evropske Konvencije obzirom da se radi i o povredi prava na dom, koje mu je nezakonitom radnjom tuženih oduzeto.

Najime, da se radi o proizvoljnem kršenju navedenih temeljnih prava, ukazuje i činjenica da je sud zanemario kompletan postupak , zanemario i ignorisao dokaze, kao i sam tužbeni zahtjev, ukazuje i činjenica da je sud u obrazloženju presude , kod ocjenu dokaza izvršio sa jednom rečenicom od tri reda, a za svoju ocjenu naveo po jednu izjavu svjedoka, koja je bila potrebna za takvo utvrđenje suda, što ukazuje da presuda nemala razloga, nema obrazloženja ,nema ocjene dokaza, nema odgovora na navode tužitelja, kao i na navode tužitelja u pogledu zastarjelosti o kojoj se izjašljavalo u postupku.

Presuda je suprotna temeljnih principima čl.8.Zakona o parničnom postupku i čl.191.stav 4.Zakona o parničnom postupku.

Najime, Ustvani sud BiH, u više svojih odluka je ukazao na značaj principa slobodne ocjene dokaza i zauzeo pravni stav, da se radi o bitnom segmentu prava na pravično suđenje, te mora biti bržljiva i savjesna, kao rezultat ocjene svih činjenica utvrđenih u postupku pred redovnim sudovima.To znači da slobodna ocjene

dokaza zahtjeva obrazloženje kako svakog dokaza pojedinačno tako i svih dokaza zajedno te dovođenje svih provednih dokaza u uzajamnu logičnu vezu.

Zbog toga je obaveza redovnog suda, što u ovom slučaju uopće ne postoji, da u obrazloženju presude opiše proces pojedinačne ocjene dokaza, dovođenje svakog ocijenjenog dokaza u vezu sa drugim dokazima i izvede zaključak o dokazanosti određenih činjenica. Kako sud uopće ne daje nikakvu ocjenu dokaza, to je tužitelju onemogućeno da i u žalbenom postupku daje ocjenu od strane suda i izjašnjenje o zaključcima suda, čime je žalitelj onemogućen da ispita zakonitost presude.

1.1. POSOBNO MAROMO UKAZATI NA POVREDU ČL.191. STAV 4.ZAKONA O PARNIČNOM POSTUPKU, DA SUD UOPĆE NIJE RASPRAVLJAO NITI OBRAZLAGAO OSNOVANOST TUŽBENOG ZAHTJEVA ZA NEKRETNINE, ZEMLJIŠTE, VOĆNJAK, NEMA UOPĆE OBRAZLOŽENJA ZA ODLUKU SUDA O TUŽBENOM ZAHTJEVU U STAVU 2.PRESUDE, JER SE SUD ISKLJUČIVO U OBRAZLOŽENJU PRESUDE BAVI PITANJEM OBJEKTA TUŽITELJA, I SAMO SPOMINJE OBJEKT U RAZLOZIMA PRESUDE, TAKO DA SE MOŽE REĆI DA SUD OSIM ODLUKE , IZREKE PRESUDE I NABRAJANJA DOKAZA KOJI SU PROVEDENI U POSTUPKU, NIJEDNU DRUGU OBAVEZUJUĆU RADNJU ,PREMA ZAKONU O PRANIČNOM POSTUPKU NIJE PREDUZEZO.

U obrazloženju presude presude se uopće ne daju razlozi, ne bražlaže odluka suda o nekretninama, jer se zasstrjelost, kao razlog odbijanja tužbenog zahtjeva trebalo obrazlagati za svaki tužbeni zahtjev odnosno svaki elemanta tužbenog zahtjeva. Tako u donosu na stav 2.presude, u razlozima presude se uopće ne zna zašto je odbijen i u čemu se vidi razlog odbijanja kao i za nekretnine, zemljište, voćnjak i sl.

2. Prvostepeni Sud uopće nije cijenio stv drugostepenog suda niti je u postupio po uputama iz presude Kantonalnog suda u Zenici br.004 -0-GŽ-07-000 100 od 26.12.2007.godine.

Naime, drugostepeni sud u navdanoj presudi, dao dovoljno činjenične i materijalno-pravne osnove, za psotupanje u postupku, kako kod ocjene dokaza, kao temeljnog principa Zakona o parničnom postupku, tako i primjene matrerialnog prava, odluke suda o prigovoru zastrijelosti. Sud potpuno zanemaruje, dajući ponovo, bez ikakve činjenične osnove, bez ikakvog dokaza na kojem se ta činjenica zasniva, da je šteta učinjena 1997.godine, i da je potraživanje tužitelja zastarjelo, paušalno prihvatajući stav, da je šteta nastala 1997.g., što nije tačno, niti proizilazi iz dokaza, te izvođenju pogrešnog zaključka da štetni događaj i vrijeme nastanka štet u ovom slučaju nije istovjetno, a što je za ovaj spor odlučna činjenica.

Kako je prvostepeni sud počinio navdene povrede postupka, koje se zbog nedostaka u samom postupku ocjene dokaza i razloga presude ne mogu otkloniti, i na koje se žalba ne može percizno ni izjasniti, jer nema ocjene dokaza, perilažem da se persuda u smislu čl.277.stav 1.tačka 2.ZPP-a ukine i predmet vrati na ponovnu odluku.

3.1 pored navdanih temeljnih povreda koje utiču i na onemogučavanje podnosioca žalbe da da svoje ocjene o presudi, znog njenog nedostatka ocjene dokaza, zbog nepostojanj utvrđenja o samom tužbenom zahtjevu, žalilac opreza radi ukazuje da je sud pogrešno cijenio dokaze i da postoji dovoljno dokaz za utvrđenej suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

Otuđa žalilac ukazuje, kako bi izbjegao ponavljanaj na završno izlaganje koje sadržava ocjenu dokaza, jer moramo uakzati da tužitelju nikada nekretinien nisu vraćene u skladu sa čl.15.sztav 2.zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u vlasništvu građana, nikada nije sčinjen zapisnik u kojem je trebalo biti detaljan opis zatečenog stanja na nekretninama, čime se ne može prihvatići stav suda da su nekretnine vraćene u smislu navedenog propisa, te se na rješenju Općine Visoko br.06/5-31-4-319/01 od 21.6.2001.godine, koje se odnosi samo na k.č.1151/1, ne može zasnovati nikvo utvrđenje o saznanju za štetu. U navdenom općinskom sisu nema nikvih podataka o stanju svih nekretnina, akako je u izjavi tužitelj izjavio, da sestra Božana, koja je vodila taj postupak, nikog mogla ni 2001.hgodine, doći do nekretnina, zbog činjeniec da se nalaze u kompleksu Aerodroma Visoko i da su je pristup bio spriječen jer je postojala rampa i čuvan koji to nije dozvoljavao, to je jasno da nikakvog saznanja o šteti na nekretninam u tom postupku, zbog propusta tužene, (obaveze uvođenja u posjed i sačinjavanja zapisnika o stanju nekretnina) nema niti se na isztim može zasnovati bilo kakvo utvrđenej o saznanju za štetu.

Te činjenice o nemogućnosti pristupa nekretninama i saznanja za štetu; za posljedicu, potvrđucij izjava tužitelja, koju sud uopće ne činjeni, a to je da je otišao od kuće 1992.godine i prvi put se javio 2005.godine, i da je prvo saznanje za štetu 2005.godien, kada ga je dočekala rampa i kada ga je propustio čuvar Rizvić Ekrem, a što se dogodilo i prilikom dolaska 2008.godine. Znači prvo saznanje za posljedicu na nekretninama je 2005.godina.

Ove činjenice o prvom dolasku tužitelja cij potvrdio i svejedok Dlakić Džemad , zaposlenik tužene na poslovima Šef imovinsko-pravne poslove, koji je ove činjenice o dolasku tužitelja i saznanju za štetu i posolejdice potvrdio u cijelosti, te je i to dokaz o vremenu nastanka štete, kao relevantnoj činjenici za odluku o zastrjelosti štete.

„S(Presuda Vrhovnog suda FBiH 070-0-Rev-06-000159 od 17.4.2007.g.)
Kada je u pitanju prigovor zastrjelosti, sud je bio obavzan da cijeni iskaz Dlakić Džavada u dijelu koji se odnosi, na dvije činjenice, a to:

- da su nekretnine koje su predmet postupka u kompleksu aerodroma, znači privredne namjeni i time protivpravno oduzete od tužitelja i zaokruženc i stavljen u ogradi i na iste se dolazi kroz rampu uz dozvolu čuvara, (što je sud konstatovao), nema mogućnosti da tužitelj iste vrati i da tu gradi kuću,
- da je tužena prihvatile da riješi isplatu navedenih nekretnina, štete i da se u tu svrhu kod tužene vodio postupak naknade za štetu.

Izjava svejedoka Dlakić Dževada, koja je relevantna jer je data od lica koje je ispred tužene , kao Šef imovinsko-pravnih poslova vodio postupak naknade za nekretnine za potrebe Aerodroma Visoko, i kod činjenice da je vođen po zahtjevu tužene vansudski postupak naknade za nekretninu tužitelja, i da je tužitelj izvršio po zahtjevu tužene i procjenju nekretnina koju je predao dao tuženoj, nakon čega je tužene(načelnik) to odbila i preko svejedoka koji je u ime tužene imamo ovlaštenja da postupanje u ime tužene, tužitelja uputio na sud, , jeste relevantna aktivnost, koja je prekinula zastrjelost u smislu čl.387.Zakona o obligacionim odnosima.Tužena je obećala platiti štetu tužitelju, ali to nije učinila, dakle priznala je dug u smislu citirane odredbe,priznanje duga može biti učinjeno i usmeno, kao i radnjama tužene.
Navedena postupak prema izjavi svejedoka, kod općine Visoko je vođen do 2005.godine, prije pokretanja ovog postupka, znači prethodio ovom postupku.

Tužane nije dokazala suprotno, nije dokazala da njen zaposlenik, svejedok Dlakić Dževad nije ovlašten da učini priznajne, odnosno da nije bio ovlašten da vodi taj postupak pred upravnim organom.

4. Propustom suda da cijeni navedene dokaze , dovelo je do pogrešne primjene materijalnog prava jer se u ovom slučaju vrijeme štetnog događaja , koji sud proizvoljno, bez dokaza uzima 1997.g., za koje utvrđenje nema dokaza u postupku, i vrijeme nastanka štete ne podudaraju, ne nastupaju istovremeno, te je sud pogrešno primijenio čl.376.stav 2.Zakona o obligacionim odnosima.

Naime ,ovako utvrđenje je neosnovano, jer tužilac , kako proizlazi iz njegove izjave, prvi dolazak u BIH 2005.godine, izjave Dlakić Dževada, nemogućnosti pristupa na nekretnine zbog postojanja rampe i čuvara, i da predmetne nekretnine nije nikada vratila tužitelju u smislu čl.15 st.2 Zakona o prestanku prijene Zakona o privrčenom napuštenim nekretninama u vlasništvu građnjice, objektivno mogao imati saznanja o šteti prije njegovog prvog dolaska 2005.godine.

Isto tako sud je pogrešno cijenio dokaz uvida u slsi R-44/03, jer iz navedenog dokaza se utvrđuje postupanje tužene prema predmetnim nekretninama , kako u pogledu posjeda , tako i u pogledu faktičkog oduzimanja istih i nemogućnosti da iste vrati i da se na istim utvrdi status, što dokazuje da je tek u postupku postupka naknade eksproprijsanih nekretnina u predmetu R-44/03 utvrđeno da navedene nekretnine nisu predmet eksproprijacije , te da iste neće biti naknadene tužilcu u vanparničnom postupku i potrebu da tužitelj pokrene ovaj postupak, jer se vanparnični postupak ima smatrati postupak ostvarivanja prava na štetu i na ovim nekretninama.

Da se tužena prema navedenim nekretninama ophodila kao da su eksproprijsane i iste uzela u posjed ukazuje i izjava svejedoka Dlakić Dževada koji je u to vrijeme bio Šef imovinske službe kod koje su vođeni postupci za ekspororijacije za potrebe aerodroma , jer se tužena upustila u postupak vansudske naplate i isplate navedenih nekretnina , a koji postupak je tekao i prije tužbe , odnosno kroz vanparnično postupak R-44/3 .

5. Tužilac bez utvrđenja obima i ivisne štete od strane stručnog lica- vještaka nije mogao imati saznanja o vremenu nastanku štete .

Prvostepeni sud je utvrdio da prilikom uvidaja na licu mjesta od 10.4.2007godine, da se nekretnine nalaze unutar kruga-područje aerodroma i da se do tih nekretnina prolazi kroz rampu aerodroma, koja okolnost ukazuje da šteta na tim nekretninama kontinuirano traje i da će trajati dok se eventualno

nekretnine ne vrate u faktički posjed, a prije toga dovedu u ranije stanje u kakovom su se nalazile prije napuštanja istih od strane tužitelja, ili da se u nemogućnosti vraćanja, što sud utvrđuje, isplati kompletna šteta, što je u ovom slučaju utvrđeno i u pogledu obima i visine štete.

To konačno znači da zastara nije ni mogla početi teći , a nikako nije mogla nastupiti.

U ovom slučaju posljedica za tužitelja se može vezati i odrediti da rok zastarjelosti teče tek od momenta kada je utvrđen obim i visina štete u ovom postupku koji je vođen kod suda , prilikom procjene štete od strane vještaka geodetske , poljoprivredne i građevinske struke .

Iz navedenih razloga smatram da je pogrešno utvrđenje suda, koje je imalo zapogrešnu primjenu čl.376 stav 2Z Zakona o obligacionim odnosima .

6.Tužitelj u ovom žalbenom postupku predlaže i preinačenje presude i udovoljavanje tužbenom zahtjevu, jer su sve činjenice vezane za visinu štete utvrđene u postupku na temelju provedenih dokaza , vještačenja po vještacima, poljoprivredne , geodetske, šumarske i građevinske strukc.

Ukazujem i da je sud pogrešno dosudio tužnog troškove koji nisu obrazloženi (raniji troškovi iz psotupka od 2.560,00 KM) a tuženoj uopće ne pripadaju troškovi.

Tužitelj smatra da je sud obavezan tužitelju dosuditi naknadu troškova postupka ,kao i troškove žalbenog postupka.

Iz navedenih razloga smatram da je žalba osnovana , te predlažem kao u uvodu .

Visoko,19.11.2010.g.

sastav... 804,00 KM
17% PDV.. 136,46 KM

Prvotužitelj po pun.
ADVOKAT
Hrastić Zahid
UL.Matricilna br. 6, VISOKO
Tel.:032/731-550